

ΑΝΑΤΟΛΙΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΟΥ ΑΛΛΑΧ

[Του GUY DE TÉRAMOND]

Ο μεγάλος καλφης Ααρουν-άλ-Ρασίλντ συνήθιζε πολλές φορές να βγαίνει νυκτοπόρτες από το παλάτι του και να περιφέρεται μέσα στην πολιτεία για να αντιλαμβάνεται έτσι ο ίδιος αν η Αστυνομία τον έκανε καλά τη δουλειά της.

Μιά νύχτα λοιπόν καθώς τριγυρούσε μέσ' στους δρόμους της πολιτείας μεταφιερισμένος σε έμπορο κ' ακολουθούμενος από τον ποτό του Γιαφφάρ, το μεγάλο τον βεζύρη, σταμάτησε άξαφνα μπρός στη πόρτα μιας άψηλης μάντρας. Μέσ' από μια χαραμάδα της πόρτας είδε έναν άνθρωπο που ήσυχα ήσυχα έτρωγε το πλάφι του κ' έπινε τη ρακή του κατ' από το φως ενός σπαρματσέτου τοποθετημένου άπάνω σ' ένα παλιό βαρέλι, που του χρησιμοποιε και για τραπέζι.

Ο Ααρουν-άλ-Ρασίλντ άφησε τότε το μεγάλο τον βεζύρη άπόξω, έσπρωξε τη σάπια πόρτα και μπήκε μέσα.

— Χαίρε, αδελφέ μου, τόν ειπε ο άνθρωπος που έτρωγε, σηκωθείς μ' εγγείνια μόλις τόν ειπε, κάθισε άπάντη μου και σμμερίσου, αν σ' άρέσει το φτωχικό μου φαί.

Ο καλφης έδέχθηκε. Όταν έτελείσαν το φαί τους ερώτησε άξαφνα τόν καλόν έκεινον άνθρωπο : — Ποιός είσαι και τι δουλειά κάνεις;

— Κύριε, τού άποκρίθηκε εκείνος, ονομάζομαι Μαχμούτ, κ' είμαι το τρίτο παιδί ενός χαμάλη του λιμανιού. Δουλεύω τώρα σ' έναν κλειδονά και βγάω τ' έσσερες δεκάρες την ημέρα που τις έσδεδώ έτσι : μια δεκάρα για ψωμί, μια δεκάρα για πλάφι, μια δεκάρα για ρακή και μια δεκάρα για σπαρματσέτο.

Βλέπω πως περνάς καλά, άλλα δε σου περισσεύει και μια δεκάρα για την άλλη μέρα αν τύχη και σου συμβη τίποτα.

— Ο Αλλάχ που μου έδωσε το ψωμί μου σήμερα, θά με κοιτάξει κ' αύριο.

Ο Ααρουν-άλ-Ρασίλντ τον ευχαρίστησε για τη φιλοξενία του και γύρισε στο παλάτι. Μά ήθελε να μάθει αν πράγματι ο Θεός θά φρονιζε για τού πλάσμα τον άν του συνέβαινε τίποτε και δε μπορούσε να δουλέψη γι' αυτό πριν κοιμηθι ή ύπόγραφε μια διαταγή διά της οποίας άπαγορευότανε στους κλειδονάδες ν' άνοιχουν την άλλη μέρα τά μαγαζιά τους.

Την άλλη νύχτα ο καλφης έπρεζε γι' άνταμισέ πάλι τόν Μαχμούτ για να μάθη τι άπόγεινε. Τόν βρήκε να τρώη ήσυχα ήσυχα, μα στο τραπέζι του άπόψε είχαν δύο σπαρματσέτα αντί για ένα. Δέ μόρσους να κρυφει την εκπλήξη του γι' αυτό.

— Γύρισα άπό τού μαγαζι όπου δουλευα, τού έξηγήσε ο Μαχμούτ, καταλυπημένος πού τού βρήκα κλειστό, όταν άνήτησα στο δρόμο μου ένα ζαχαροπλάστη, ο οποίος μου πρότεινε να με πάρη να τού ζυμώσω με όχτω δεκάρες μεροκάματο. Έδέχτηκα. Κ' έτσι μόρσους ν' αγοράσω δύο δεκάρες ψωμί, δύο δεκάρες πλάφι, δύο δεκάρες ρακή και δύο σπαρματσέτα.

Ο Ααρουν-άλ-Ρασίλντ τον κάθισε πάλι κ' έφαγε μαζί του κ' έφυγε θαυμάζοντας την κλιούση του Αλλάχ.

Μά μόλις γύρισε στο παλάτι διάταξε δλους ζαχαροπλάστες να κλείσουν τά μαγαζιά τους μέχρι νεότερας διαταγής.

Όταν λοιπόν την άλλη μέρα ο Μαχμούτ έπήγε πρωί πρωί στη δουλειά του βρήκε τού ζαχαροπλάστη κλειστό κ' άρχισε να τριγυρίζη μελαγχολικός στην πόλη όταν έξωφρα είδε ανθρώπους της αστυνομίας να κινηθούν ένα δολοφόνο. Έπρεζε και εκείνος κοντά κ' ύληρξε πού τυχερός άπό αυτούς γιατί κατόρθωσε να τόν πιάση.

Τού έμέτρησαν άμέσως είκοσι πιάστρα για να τόν άνταμειψουν κ' επειδή τούς παραπονέθηκε ότι δέν εφύσισε πουθενά σταθερή εργασία, τόν κατάταξαν κ' αυτόν στην αστυνομία δίνοντας του κ' ένα μακρό σπαθί για την ύπηρεσία του.

Τό βράδι ο καλφης δέν έπιστεσε στά μάτια του όταν άπάνω στο βαρέλι τού Μαχμούτ είδε πέντε σπαρματσέτα, πού φωτιζαν δλο τού έδαφος γύρω, και μια άπλάδα πλάφι, μια μπουτίλια ρακή και τρία καρέλια ψωμί.

— Κύριε, τού ειπε ο Μαχμούτ, ευλόγα τόν Αλλάχ, χάριν σ' αυτόν μπορείς να φας και να πής όσο θέλεις.

Ο καλφης έπέσιμισσε τότε κ' όρκίστηκε να κινήση αυτός στό τέλος. Έκάλεσε λοιπόν τόν άρχιγού της Χοροφλακής και τόν διάταξε να πάρη δλους τούς ανθρώπους του και τού Μαχμούτ, φυσικά μαζί τους.

Μόλις ενύχτισε ξαναπήγε στο Μαχμούτ. Μόνον πού δέν έπεσε χάμο όταν είδε δέκα σπαρματσέτα να φωτιζουν τού τραπέζι του και τού βαρέλι να μη χωράει πιά τά φαγά του.

— Μά τά άγια γένεια τού προφητι! φώναξε. Μά ποιός σου δωσε τόσα πλούτη; Δέ σ' άπόλυσαν κ' έμένα με τούς άλλους άστυνομικούς;

Ο Μαχμούτ άποκρίθηκε ήσυχα, άδειάζοντας ένα ποτήρι ρακή : — Κ' έμένα μ' άπόλυσαν. Μά σκέφτηκα γι' αυτό να πουλήσω τη λεπίδα τού σπαθιού μου, άφου δέ μου χρειάζονταν πιά και να την άντικαταστήσω με μια ξυλένια.

— Αύτη τη φορά, κρατά τόν άνθρωπό μου, σκέφτηκε ο καλφης. Η κλιούση του Θεού έχει τά όρια της.

ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ

Η ΠΟΛΙΣ ΤΩΝ ΆΝΘΕΩΝ

Η πόλις των τεχνητών άνθων μπορεί να ονομασθι ή Δρέσδη. Σ' ό ο το διαμέρισμα της Γερμανικής αυτής μεγαλουπόλεως λειτουργούν 230 εργοστάσια τεχνητών άνθων και όπωρικων. Τά μεγαλύτερα εκ των εργοστασίων αυτών άπασχολούν 500—3000 εργατίας έκαστον. Γενικώς ο άριθμός των εργατιών και εργατριών τεχνητών άνθων και όπωρικων άνέρχεται εις 25,000 εκ των οποίων τού μεγαλύτερο κάλι μέρος άποτελείται άπό κορίτσια και γυναίκες. Τά ημερομίσθια εις τά εργοστάσια αυτά δέν ύπερβαίνουν προπολεμικώς την 1—1,50 της δραχμής. Σήμερον, έννοιατι έχουν δεκαπλασιασθι.

***

Νύφη...σε Δημοπρασία !

Αυτό τού παράξενο έγενειν στην Άμερική, τόν κατ' έξοχην τόπον της παραξενιάς. Η δεσποινίς Μωδ Κασσώδ, εκ Πενσυλβανίας, μα άριστάτιη Άμερικανίς, προκειμένη να έλλάξη τόν μέλλοντα σύζυγον της ευρέθη ένόπιον άδεισόδου λόφου τού πλήθους τών θαυμαστών οι οποίοι την έπολιόρκοζαν. Έν τοιαύτη περιπτώσει ή Μίς Μωδ χωρίς να ρωτήση την καρδιά της έθεσε ως δρον ότι θά λάβη σύζυγον εκείνον ο οποίος θά την αγοράση άκριβώτερα άπό την κτέρα της προσφέρων εις την γαμήλιον τού άπαιτούμενου διά τά γαμήλια της ποσόν. Ο άγων της δημοπρασίας έπληρολύθησε σφοδρός μέχρις οτου ή νύφηρατεκηρώθη άντι 15,000 λιρών εκ' όνόματι ενός έμπορου νεωτερισμών, ο οποίος την άναγοπισεν έμμανώς. Ο γάμος έγενειν άμέσως.

***

Τό κάπνισμα εις τά θέατρα.

Φαίνεται ότι τού Μεξικόν είναι ένα άπό τά Κράτη εις τά όποια εφαρμόζεται άσθερότερον άπό κάθε άλλην χώραν ή απαγόρευσις τού καπνίσματος εις τού θέατρον.

Και ίδου τού σχετικόν παράδειγμα :

Σε μια παράστασι εις τού θέατρον της « Άναγεννήσεως » ή τελειότης τού παριστάμενου έργου άπαιτούσε να καπνίσουν οι ήθοποιοι, καθ' όλον τού διάστημα της β' πράξεως, όπως και έγινε. Όταν έτελείσαν η παράστασις και οι ήθοποιοι έφεραν ή αστυνομία τούς συνέλαβε και τούς ήνάγκασε να πληρώσουν τού νόμιμον πρόστιμον!

Εις τας Άθήνας δέν γίνονται φυσικά τέτοια πράγματα. Ροιμωί γάρ έσμέν....

***

Οι καμπούρηδες της Ισπανίας.

Η Ισπανία έχει κατά τά φαινόμενα τού ρεκόρ των καμπούρηδων ένεκα λόγων άζόμη άγνώστων.

Εις ένα μικρό χωριό ίδια στους πρόποδες της Σιέρρας Μορένας, επί 13 κατόικων ο ένας είναι καμπούρης! Πολ- λούς επίσης καμπούρηδες συναντά κανείς εις τά περίχωρα τού Λεϊγόρως της Γαλλίας. Οι λόγοι τού φαινομένου είναι άνεξηγήτοι, κατά πάσαν όμως πιθανότητα θά είναι κλιματολογικοί.

Ο Περιηγητής

Κάλεσε λοιπόν τού βεζύρη του και τού ειπε !

— Αδείο τά χαράματα να φρονισης να βγούν τελάληδες και να διαλαλήσουν στον κόσμο ότι θ' άποκεφαλίστει ο δολοφόνος πού έπιασε προχθές ο Μαχμούτ άπό τόν ίδιο τού Μαχμούτ κ' ότι θά παρενσθθώ κ' έγω στην έκτέλεση.

Ο Μαχμούτ όταν έμαθε ότι έπρεπε να κόψη τού κεφάλι τού δολοφόνου τά έχασε, γιατί δέν είχε πιά λεπίδα τού σπαθι του. Η λεπίδα του είχαν ξυλίγη.

Όταν ήρθε κεινη ή ώρα, ο Μαχμούτ προσώρθηκε πρός τόν Καλήφ στο πρόσωπο τού όποιου άνεγνώρισε τόν έμπορο πού τόσες φορές είχε φιλοξενήσει. Έκείνος, κρατώντας τά γέλια, τού ειπε :

— Τράβα τού σπαθί σου και κόψ' του τού κεφάλι.

Τότε ο Μαχμούτ ύποκλήθηκε τρεις φορές φιλώντας τη γη κ' άπότηνος :

— Μεγαλειότατε, ξέρω πως εινε άθώος αυτός ο δυστυχής μα δέν έχω τού δικαίωμα να παρακούσω τη μεγαλειότητά σου. Παρακαλώ λοιπόν τόν Αλλάχ, αν στ' άλήθεια ειν' άθώος να κνήη τού σπαθί μου τέτοιο πού να μη μπορεί να κόψη τού κεφαλι του...

Και άξαφνα μια άνταρχιλια τρούου κατέλαβε τά πλήθη πού άρχισαν να φωνάζουν :

— Θαύμα ! Θαύμα ! Ο Μαχμούτ είχε ύποκλήσει! Και τού σπαθί του είχαν ξυλίνο.

Guy de Téramond

